

Til lovforslag nr. L 59. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 8. december 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til efteruddannelse inden for jordbrugserhvervene

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Fremskridtspartiets generelle holdning er, at den form for efteruddannelse, som der her er tale om, må afholdes af de enkelte landmænd. Inden for mange erhverv er der tale om efteruddannelse og kurser af forskellig art, som kan være relevante at deltage i for udøvelsen af sit erhverv, men her betaler kursusdeltagerne selv. Imidlertid er spørgsmålet, om det er en omkostning, der bør afholdes af virksomheden eller den enkelte selv, eller om omkostningen bør afholdes af alle os andre – skatteyderne.

Efterhånden gives der tilskud til dit og dat. Det hele betales i sidste ende af skatteyderne gennem en tårnhøj brandbeskatning.

Fremskridtspartiet ved godt, at tilskudsordningen efter dette lovforslag bl.a. skal ses i lyset af de obligatoriske sprøjtekurser, som landmændene nu skal igennem, men også masser af andre erhverv pålægges hele tiden nye krav. Her er det imidlertid virksomheden eller den

enkelte erhvervsudøver selv, der må bære omkostningen.

Skal en gruppe have tilskud til de kurser, som kunne være relevante for deres erhvervsudøvelse, kan alle andre grupper jo kræve samme ret. Vi er efterhånden endt derude, hvor alle skal have tilskud. Tilskuddet betales imidlertid af naboen, som så derefter tager på kursus og får kurset betalt af den første nabo. Sådan kører det hele rundt til alles fornøjelse, men tilskudssystemet koster mange penge i administration og bureaukati.

Det bedste var derfor at gå en helt anden vej, nemlig at lade landmanden beholde en større del af sine egne tjente penge, og så lade landmanden afholde de omkostninger, der følger med driften af jordbruget.

De forhadte jordskatter kunne sagtens afvikles, og landmanden hermed befries for et skatteåg. Til gengæld skal landmændene så selv afholde flere af den slags omkostninger, som omfattes af lovforslaget.

Landbrugserhvervet er et yderst vigtigt erhverv for Danmark og det danske samfund både beskæftigelsesmæssigt og valutaindtjeningsmæssigt, men landbrugserhvervet har i alt for mange år været belempret med alt for meget bureaukati, administration og skatte- og tilskudstænkning.

Tydeligst kommer det til udtryk i et enormt Landbrugsministerium, der giver støtte og tilskud af forskellig art på ikke mindre end 14,3 mia. kr. og modtager refusion fra EF eller Den Europæiske Union, som det nu hedder, på 12,4 mia. kr.

Netto ser det umiddelbart ud til, at Landbrugsministeriet »kun« koster staten og skatteyderne 1,9 mia. kr., men de fleste glemmer, at danske skatteborgere jo i forvejen har afleveret et tilsvarende beløb til EF, som landbruget modtager i refusion. Hvor kommer pengene ellers fra? Landbruget koster altså skatteyderne 14,3 mia. kr.

Det foreliggende lovforslag, som nu er til behandling, og som »kun« koster omkring 3 mio. kr., kan derfor virke som en dråbe i havet. Småpenge og pebernødder vil de fleste sige, men det er selve princippet i tilskuddet, det er galt med.

Forhåbentlig kommer der snart et godt og liberalt GATT-resultat, der fjerner en del af de skøre ordninger, der i dag ødelægger verdenshandelen, men Folketinget fortsætter nationalt med at filtrere landbruget ind i mere og mere bureaukrati, administration, skat, støtte og tilskud.

I dag er det faktisk umuligt at opgøre drifts-

resultatet på en landejendom. Hvordan ville driftsresultatet se ud, hvis resultatet var rensset for støtte og tilskud og de samfundsødelæggende skatter?

Det hele er endt i østeuropæiske tilstande, hvor ingen længere kan se, hvad den reelle indtjening er, og hvad de reelle omkostninger er. Derfor er lovforslaget endnu et skridt i den forkerte retning. I øvrigt skulle Folketinget holde sig for god til at behandle love om tilskud til småting.

Fremskridtspartiet så hellere, at Folketinget i stedet for at beskæftige sig med småtingsafdelingen iværksatte et udredningsarbejde med det formål at afvikle flest mulige af de ordninger og krav, som i dag findes på landbrugsområdet.

Det ville sikkert også være klogt at begynde at forberede sig på det kommende GATT-resultat. Det ville landbruget og det danske samfund være bedst tjent med. Både på kort og lang sigt.

Henrik Dam Kristensen (S) Henning Nielsen (S) nfm. Erling Christensen (S)

Eva Fatum (S) Bjarne Laustsen (S) Henning Gjellerod (S) Svend Aage Jensen (CD)

Hans Larsen-Ledet (RV) Lysholm Christensen (KRF) Rønholt (KF) Grove (KF)

Jens Jørgensen (KF) Mejdahl (V) Tørnæs (V) Sønderby (V) fmd. Niels Højland (FP)

Birthe Hansen (SF)